

Czy te oczy mogą kłamać?

25 stycznia 2018

Oczy są zwierciadłem duszy. Można z nich wyczytać intencje czy pochodzenie, ale zdaniem naukowców barwa oczu mówi również o predyspozycji do chorób genetycznych, a nawet charakterze. A co Twoje oczy mówią o Tobie?

Są oczy zimne jak lód, które mrozą spojrzeniem. Są oczy ciepłe i roześmiane, które cieszą się nawet, gdy twarz pozostaje smutna. Mówi się, że oczy są zwierciadłem duszy, bo patrząc w nie, możemy poznać danego człowieka, jego myśli, emocje i osobowość. Okazuje się, że możemy wyczytać z nich znacznie więcej, co potwierdzają badania neurologiczne i biologiczne. Ruch gałek ocznych wskazuje w jakiej płaszczyźnie mentalnej porusza się dana osoba. Oczy nie potrafią kłamać, zaś mogą nam bardzo dużo powiedzieć na temat ciała biologicznego, pochodzenia genetycznego, a nawet trybie życia i predyspozycji do chorób.

JAKIE MYŚLI I EMOCJE ZDRADZAJĄ NASZE OCZY? USTA MOGĄ KŁAMAĆ – OCZY NIE!

Jeśli uważasz, że umiesz „kłamać bez mrugnięcia okiem”, to wiedz, że specjaliści od fizjonomiki i komunikacji społecznej czy ludzie po specjalnych kursach oraz osoby posiadające

podstawową wiedzę na ten temat, bez problemu poznają po Twoich oczach, kiedy wypowiedź dotyczy faktów, a kiedy wyobrażeń. Możemy płakać lub kłamać na zawołanie, ale oczy i tak zdradzają prawdziwe emocje. Powiedzą też jaki tryb życia prowadzimy, na co chorujemy i skąd pochodzimy.

Wpatrując się w czyjeś oczy próbujemy odgadnąć emocje drugiego człowieka. Staramy się z nich czytać, zrozumieć i domysleć intencji drugiego człowieka. Gdy ktoś nas oszuka mawiamy, że okłamał nas patrząc nam prosto w oczy lub bez mrugnięcia okiem. Jak jednak rozpoznać po oczach czyjeś intencje? Nasze myśli i emocje zdradzić może najmniejszy ruch gałki ocznej. Każdą myśl opisuje bowiem sposób patrzenia. Dlatego właśnie wpatrując się w czyjeś oczy możemy poznać czy rozmówca mówi prawdę. Gdy unika spojrzenia, oznaczać może, że coś ukrywa lub czuje wstyd i nie chce abyśmy poznali prawdy lub wyczytali jej z jego oczu. Jak poznać o czym myśli?

Ruch gałki ocznej w prawo i w górę oznacza, że szukamy odpowiedzi w pamięci. Widać to na przykładzie ucznia przepytывanego pod tablicą. Gdy natomiast coś sobie wyobrażamy, oczy kierują się w górę. Jeśli przy odpowiedzi gałka oczna wędruje w górę i nieco w lewą stronę, oznacza to, że szukamy odpowiedzi w wyobraźni. Po tym właśnie można poznać kto w rozmowie z nami na bieżąco potrafi tworzyć kłamstwa. To właśnie po ruchu gałek ocznych można poznać kto mówi prawdę, a kto jest kreatywnym kłamczuchem.

Jest to spowodowane naturalnym mikrozachowaniem organizmu, pracą pól kul mózgowych i uwarunkowaniami neurologicznymi. Bardzo ciężko jest zachowywać się wbrew naturalnym uwarunkowaniom, choć specjaliści od komunikacji społecznej, którzy szkolą negocjatorów i polityków oraz znają te naturalne uwarunkowania, twierdzą, że człowiek jest w stanie kontrolować ruch gałki ocznej. Gdy jest świadomy jaki ruch odpowiada za jakie myślenie, może ukryć niektóre myśli.

Oczy okazują również emocje. Gdy wpatrując się w kogoś mrużymy

oczy, widać, że kipimy nienawiścią. Jest to oznaka gniewu. Można też wpatrywać się w kogoś z zachwytem. Oczy zdają się błyszczeć. Lśnią, gdy mówimy z pasją i emocjami. Gdy się uśmiechamy od ucha do ucha, ale oczy są szkliste, wędrują, patrzą gdzieś w głąb siebie, widać, że radość jest nieszczerą, że śmiejemy się przez łzy, lub myślami bładzimy w zupełnie innym miejscu.

O tym, że oczy są zwierciadłem duszy i można z nich czytać jak z otwartej książki zarówno emocje, jak i myśli, od dawna wiedzą pisarze czy aforyści. Ciekawie zagadnienie to opisał Michaił Bułhakow słowami: „Zrozumcie, że język może ukryć prawdę, ale oczy – nigdy! Ktoś wam zadaje niespodziewane pytanie, nie zdradzacie się nawet drgnieniem, błyskawicznie bierzecie się w garść i wiecie, co należy powiedzieć, żeby ukryć prawdę, i wygłaszacie to niezmiennie przekonująco, i nie drgnie na waszej twarzy żaden muskuł, ale – niestety – spłoszona pytaniem prawda na okamgnienie skacze z dna duszy w oczy i już wszystko stracone”.

Oczy oprócz zdradzenia myśli i emocji mogą nam jednak powiedzieć znacznie więcej o danej osobie. Wpatrując się w czyjeś oczy możemy dowiedzieć się dużo na temat trybu jego życia, chorobach i pochodzeniu etnicznym.

IRYDOLOGIA – WYGLĄD OKA ŚWIADCZY O CHOROBAH I TRYBIE ŻYCIA, A KOLOR ZDRADZA CECHY CHARAKTERU I PREDYSPOZYCJE DO CHORÓB GENETYCZNYCH

Każde przebarwienie, plamka czy bruzda świadczą o chorobach ciała. Niektóre pojawiają się z przyczyn naturalnych i są niegroźne, inne oznaczają poważne dolegliwości. Jeśli czyjeś oczy mają małe bruzdy i przebarwienia, może to wynikać z trybu życia i powiedzieć nam sporo o takiej osobie. Często zmiany są wynikiem nadmiernego działania żywiołów. Od nadmiernego i mocnego kontaktu oczu z wiatrem czy wodą pojawiają się delikatne bruzdy.

Zwykle następuje to powyżej 30. roku życia. Widać kto uwielbia jeździć motorem, a kto pracował w swoim życiu na morzu. Oczy marynarzy, szczególnie tych przebywających nad mocno zasolonymi morzami, wyglądają jak przepalone solą. Przebarwienia na gałce mogą świadczyć o żółtaczce, natomiast poważne grudki i wypukłe zmiany mogą być nowotworami. Wytrzeszcz gałki ocznej oznacza choroby związanych z nadciśnieniem.

Żrenice dwukolorowe lub różnobarwna tęczówka jednego oka nazywane są natomiast heterochromią i są delikatną anomalią. Jest to wada wrodzona, która polega na różnicach w rozmieszczeniu barwnika. Stanowi cechę dymorficzną, która rozpatrywana jest w wariantach normy, gdyż nie niesie ze sobą żadnych poważnych zaburzeń. Czasem zmiany mogą jednak świadczyć o występowaniu innych wad wrodzonych.

Irydologia jest dziedziną, dzięki której na podstawie wyglądu i barwy oka można zbadać stan zdrowia lub też predyspozycje do chorób genetycznych. Naukowcy prześcigają się również w badaniach, na podstawie których, kolor oka przełożyć można na cechy charakteru i usposobienia. Jeśli beleczki, z których zbudowana jest tęczówka leżą blisko siebie, oznacza to, że organizm charakteryzuje się większą odpornością na choroby.

Statystyki pokazują, że osoby z niebieskimi oczami mają częstsze predyspozycje do ulegania nadmiernym emocjom, są bardziej skłonne do altruizmu i empatii, ale też bardziej narażone na alkoholizm. Oczy szare mają najmniej pigmentu i uznawane są za najjaśniejszą barwę oka. Zdaniem naukowców posiadacze takiej barwy są jeszcze bardziej emocjonalni niż osoby o niebieskich oczach. Mają tendencje do pracoholizmu i szybko się nudzą.

Osoby o niebieskich i jasnoszarych tęczówkach częściej cierpią na bezsenność, narażone są na choroby związane ze słabymi spojówkami i błonami śluzowymi, różnego rodzaju alergię, zapalenia stawów czy choroby skóry. Osoby z zielonymi oczami

uważa się za bardzo inteligentne i przyjazne. Są wrażliwe na zmiany pogody. Posiadacze oczu brązowych są skryci w okazywaniu emocji i narażeni na choroby układu pokarmowego. Brązowa barwa oka świadczy o predyspozycji do chorób takich jak kamice nerkowe i choroby wątroby.

KOLOR OCZU ZDRADZA NASZE POCHODZENIE – ODCIENIE OCZU JAKO DOMENA MIESZAŃCÓW I RÓŻNOKOLOROWE ANOMALIE

Najpopularniejsze na świecie są oczy brązowe. Kolor ten posiada około 90% ludności świata. Zielonocy mieszkańcy globu stanowią 7% ludzkości, a ci z szarymi zaledwie 2%. Najrzadszym kolorem źrenicy jest jednak niebieski – jego posiadacze stanowią zaledwie 1% ludności. Kolor ten jest też najmłodszy ponieważ powstał w wyniku mutacji.

Podobno kiedyś wszyscy mieliśmy oczy brązowe jednak wraz z migracjami ludów na północ, oczy zaczęły mutować i zmieniać odcień dostosowując się do warunków naturalnych. Dlatego też oczy brązowe dominują wśród populacji południowych, zaś niebieskie są domeną ludzi północy. Pojawiły się na świecie około 10 000 tys. lat temu. Dzięki połączeniu genów ludzi niebieskookich z brązowookimi powstały też inne odcienie.

Są różne kwalifikacje ze względu na kolor oczu. Najczęściej spotykamy się z podziałem na brązowe, szare, zielone i niebieskie, choć wiadomo, że odcieni jest znacznie więcej. Tak naprawdę czysty kolor oka to kolor brązowy, zielony lub niebieski, zaś wszelkie inne ich odcienie typu piwnego czy szarego są wynikiem mieszaniny kolorów podstawowych.

Kolor jest bowiem cechą dziedziczną, na którą wpływ ma więcej niż jeden gen. Różne warianty danego genu warunkują odmienne wykształcenie tej samej cechy. Geny te odpowiadają za trzy kolory oczu – brązowy, zielony i niebieski. Wszystkie cztery geny muszą określać tą samą barwę, aby kolor oczu był czysty. W innym wypadku otrzymujemy kolor mieszany, czyli oczy piwne lub szare.

Kolor oczu zależy zasadniczo od ilości i typu pigmentów obecnych w tęczowce. Najpopularniejsza barwa przypisywana jest mieszkańcom obu Ameryk, Oceanii, Afryki, Azji i niektórych części Europy. W tych rejonach świata natura wyposażyła człowieka w oczy barwy brązowej by lepiej pochłaniały światło o krótszej długości fal. Zawierają one dużo eumelaniny w podścielisku tęczówki. Stąd ich kolor.

Oczy niebieskie zawierają niewielką ilość melaniny w podścielisku tęczówki. Światło o dłuższych falach jest absorbowane przez leżący pod spodem pigment nabłonka tęczówki, a krótsze fale są odbijane. Oczy wraz z wiekiem mogą jednak ściemnieć, bo ilość melaniny rośnie w ciągu pierwszych kilku lat życia. Kolor ten występuje u osobników o białej cerze bez korzeni latynoskich. Jest bardzo powszechny w Europie, w krajach położonych nad Morzem Bałtyckim i rejonach zamieszkałych przez Europejczyków.

Oczy szare przypominają często niebieskie, bo na tej barwie bazują. Mają jednak znacznie więcej kolagenu, przez co światło w tęczowce zostaje rozszczepione w inny sposób niż w tęczowce niebieskiej. Stanowi barwę wypadkową połączenia niebieskiego i zielonego. Jest popularna w Europie Wschodniej, na Bałkanach, w rejonach Azji Zachodniej, pośród niektórych berberyjskich ludów w Afryce Północnej, na Bliskim Wschodzie, Azji Centralnej i Azji Południowej.

Zielone oczy są natomiast wynikiem obecności małej ilości melaniny. To połączenie barwy niebieskiej przykrytej plamami koloru piwnego. Spotykane są najczęściej u ludzi zamieszkujących Europę Północną. Są mieszkanką pochodzenia celtyckiego i germańskiego nurtu. Szczególnie intensywna barwa dominuje u rudowłosych Irlandczyków.

Zdarzają się też oczy nietypowe – dwukolorowe, fioletowe czy czerwone. Najbardziej wyróżniają się oczy różnokolorowe – jedno może być niebieskie, drugie brązowe. Jeśli cała rodzina ma oczy jednego koloru, a dziecko rodzi się z oboma

tęczówkami o innym zabarwieniu, nie ma w tym nic dziwnego. Oznacza, że niemowlę pochodzi z jednej linii rodowej, np. ludzi północy, którzy mają małą domieszkę genów ludzi z południa i gen odpowiedzialny za kolor oczu przypomniał sobie o danym osobniku dopiero po kilku czy nawet kilkunastu pokoleniach.

Bardzo rzadkim odcieniem jest czerwony lub fioletowy, ale i takie kolory zaczynają się pojawiać w kwalifikacjach i dopuszczalne jest wpisywanie w dowód oczu barwy czerwonej. Skąd taki kolor? Nie ma to nic wspólnego z wampiryzmem, ale często osoby o takim odcieniu były właśnie ze względu na swoje gabaryty określane takim mianem. Wiąże się to z jasnym kolorem skóry i małą ilością barwnika. Osoby cierpiące na albinizm często mogą mieć takie oczy ze względu na znikomą ilość melaniny lub całkowity jej brak.

Autorstwo: Paulina Matysiak

Zdjęcie: [12019](#) (CC0)

Źródła: [StrefaWolnejPrasy.pl](#), [PaulinaMatysiak2.wixsite.com](#),
WolneMedia.net